

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthviani, Natione Bavari,
Opvscvla Spiritvalia**

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Ad Primam, Hymnus LI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

Ergo tuis suffragis
Nobis asta & succursum
Fer in diuinis laudibus
Ut mens sustellatur sursum
Cum iubilosus plausibus.
Sensus preme leoninos,
Nos mites fas & hunailes,
Motusq; adulterinos
Rogamus ut subtumules.
Prece tua & appare
Angelis cum ceteris,
Dum astamus sacræ aræ
Corda rigentur fletibus.
Ne, quod absit, sacra mensa
Nobis sit in laqueum
Amore fides sit accensa
In quodcumq; obstaculum.
Eia gemma monachorum
Sancte pater Hieronyme,
Consolator q; mæstorum
Præsenta te vñronee
Nobis in extremo luctu
Fac Christum exorabilem,
Tuo cernere conductu
Terram desiderabilem, Amen.

*De eiusdem D. Hieronymi preconio &
laboribus pro Ecclesia Catholica exantatis,*

Hymnus XLIX.

Salue pater gloriosè,
Atque multum virtuosè,
Amande Hieronyme.
Tua vita & doctrina,
Multos traxit ad diuina,
Ut liquet clarissime,
Qui amore crucifixi,
Corpus nimis affixisti,
Virtutum operibus.
Die noctu non cessasti,
Sed abundè laborasti
Pro Christi fidelib;.
Donec ipse te vocaret,
Et perfectè adornaret
Diuinis muneribus
Vbi mundi creatorem,
Semper laudas per amorem

Cum supernis ciuib;,
Per te ergo dirigamur,
Et amore impleamur
Abluti criminibus.
Ut te duce veniamus,
Et ut semper gaudemus,
In diuinis laudibus, Amen.

D. Brunonis protopatriarchæ Carthusianorum vitam, præconumq; paucis perstringens, sub nota, Iesu corona virginum, concinendi hymni septem ad horas canonicas septem,

Ad Matutinas,

Hymnus L.

Exultet cor ex intimis
Laudem Brunonis concinat,
Quem Deus ab infimis
Supra æthera collocat.
Hunc inclita Germania
Vtiubar solis protulit,
Quod nobili Colonia
Luce clara emicuit.
Sed & apud Parhisios
Scientia imbutus est:
Vbi cunctos egregios
Doctores supergressus est.
Erat nam arca mystica,
In se diuersa continens,
Diuina philosophia
Diserte omnes instruens.
Paulinas in epistolas
Præclara commentaria,
Psalmorum quoque glossulas
Edidit cum industria.
Trino tonare gloria
Sit, qui Brunonem inclitum
Posita carnis sarcina
Prouexit ad empirium, Amen.

Ad Primam.

Hymnus LI.

Probitatis simulachrum
Hic fuisse dinoscitur,
Virtutisq; spectaculum,
Quare verè recolitur.

III

Clas-

Clamabat quam honorifice
Doctor magnus è feretro:
Damnatus sum æquissimè
Iusto Dei iudicio.
Fiebat plebs attonita,
Simul ac Bruno nobilis,
Qui tactus pœnitentia,
Secessit cum sex socijs.
Confortabatur gradens
Voce sic eremæ colæ:
En elongauit fugiens,
Mansi in solitudine.
Pælestram Carthusiacam
Athleta fortis adiit.
Verum mundanam gloriæ
Prior ex corde respuit.
Trino tonanti &c.

Ad Tertiam.

Hymnus LII.
Septem stellæ duætricibus,
Quas præsul Hugo viderat,
Præfigio in montibus
Bruno cum suis properat.
Hic quam suavis Dominus,
Quam dulcis pœnitentia,
Pater iste piissimus
Nouit experientia.
Hunc parrem ac sex socios
Mariæ sancta otia,
Per excessus theoricos
Traxero ad sublimia.
Ordinarunt hi regulam
Magnæ tamen arctitudinis,
Discretam ac præcipuam
Præ multis mundi regulis.
Bruno datus magnificus
Carthusianis signifer,
Patriarcha mirificus
His præfuit salubriter.
Trino tonanti &c.

*Ad Sextam.**Hymnus LIII.*

Architectus industrius
Domum bene ædificat,
Quam prudens & iustissimus

Supra Christum consolidat.
Cauernam petræ posuit
Nidulum Iesu vulnera,
In his totum se abdidit,
Ut in arce tutissima.
Oliua vt fructifera
In domo Dei pullular,
Vnguentia salutifera
Fiebat quod hinc stillular.
Romana spreta curia
Relictis & honoribus,
Secedens in Calabria
Sacris pollebat moribus.
Ducis canes venatici
Dum hædere vestigio,
Monstrant quod patris incliti,
Secreta foret mansio.
Trino tonanti &c.

Ad Nonam.

Hymnus LIV.
Hunc ducem ab infidijs
Mortalibus eripuit,
Cum quibus in periculis
Foret per visum docuit.
Ab hoc turris construitur
Carthusiana alia,
Donarijs instruitur,
Ducis munificentia.
Hic degene pater misit
Scripta primos ad filios,
Quos pie per hæc incitat
Ad affectus mirificos.
Pater Bruno dulcissimus
Carthusiani ordinis
Doctor luculentissimus,
Discretus, magni nominis.
Is suavi eloquio
Causa salutis exitit
Multis, quorum consortio
Meritum sibi addidit.
Trino tonanti &c.

Ad Vesperas.

Hymnus LV.
Egit de Eucharistia
Sermonem fidelissimum,

Quando

